

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 410

HIẾU DƯỠNG CHA MẸ, PHỤNG SỰ SỰ TRƯỞNG THÌ BẠN CÓ PHƯỚC

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Tư ngày 13/01/2021.

Không có ai yêu thương, chăm sóc, hi sinh cho con cái bằng Cha Mẹ. Không có ai chân thật dụng tâm đối với học trò bằng Thầy Cô. Chúng ta nghe lời Cha Mẹ và Thầy Cô thì chắc chắn có phước. Không phải phước do Cha Mẹ và Thầy Cô ban cho mà chính sự vâng lời đó mang lại kết quả tốt đẹp, mang lại phước báu cho chúng ta bởi vì Cha Mẹ và Thầy Cô luôn mang đến cho chúng ta những điều tốt đẹp.

Đại Sư Liên Trì khi xưa đã phát tâm lạy Thầy giáo của mình. Ngài từ xa cứ đi 3 bước rồi lạy một lạy. Đại chúng nghĩ rằng với sự thành tâm thành ý của học trò thì Ngài Biến Dung sẽ truyền trao cho học trò một giáo pháp gì đó đặc biệt. Nhưng Ngài Biến Dung đã nói: “*Này thanh niên kia! Đời này kiếp này, đừng để danh lợi hại chết!*”. Ngài Liên Trì cả một đời chỉ nghe theo và làm theo lời dạy của Thầy và Ngài đã trở thành Tổ Sư.

Vâng lời Sư trưởng, vâng lời Cha Mẹ có phước lớn và không bao giờ bị thiệt thòi. Nếu cãi lời Cha Mẹ, không nghe lời Thầy Cô thì chắc chắn sẽ bị thiệt thòi, chắc chắn không có kết quả tốt, không có phước báu.

Cả một đời của mình, Thầy Vọng Tây y giáo phụng hành, nghe theo lời dạy của Hòa Thượng. Tuy chưa một lần Thầy được gặp trực tiếp Hòa Thượng nhưng chỉ thật làm, nghe theo lời Hòa Thượng mà Thầy đã nhận được lợi ích. Thầy không có chướng ngại vì thuận theo tự tánh thanh tịnh của tâm. Nếu thuận theo tập tánh của mình thì chắc chắn có chướng ngại.

Hiếu kính chính là thuận theo tự tánh. Làm trái hiếu kính chính là thuận theo tập khí.

Hòa Thượng dạy: “**Nhận ân huệ là bán tự do**”. Cuộc đời chúng ta nên đi ban ân huệ cho người khác chứ không nên nhận. Nếu làm được như vậy thì rất tự tại. Chúng ta trước mặt làm phải, sau lưng làm trái. Nghịch tử như vậy thì không bao giờ có kết quả tốt.

Khi nghe bài hát “*người lái đò thầm lặng*”, lúc nào Thầy cũng rất cảm xúc vì Thầy thấu hiểu tâm cảnh của người Thầy. Hòa Thượng cả một đời, khi nhắc đến thành tựu của mình luôn nhắc đến 3 vị Thầy vĩ đại đã ảnh hưởng đến một đời của mình là Giáo sư Phương Đông Mỹ, Chương Gia Đại Dư và Ngài Lý Bình Nam. Hòa Thượng cũng luôn nhắc đến ân đức của Bà Hàn Quán Trưởng. Hòa Thượng đã làm ra tấm gương hiếu thân tôn sư. Chúng

ta vô cùng may mắn vì có những tấm gương sống, sinh động để chúng ta học tập và thực hành hiếu kính với Cha Mẹ, Thầy Cô.

Chúng ta nếu luôn cho rằng ý kiến của mình là đúng thì sẽ làm cho nhiều người lao tâm khổ chí, chắc chắn chúng ta sẽ tổn phước. Thầy đã từng chia sẻ: Cả cuộc đời này, chúng ta chưa cần làm gì lớn lao, chỉ cần cả một đời hiếu kính Cha Mẹ, vâng lời Thầy Cô thì đã là một việc phi thường, làm ra một tấm gương cho mọi người, là đã có thể sanh thiên rồi. Trong khi người đời tích cực ăn uống, tích cực hưởng lạc mà chúng ta tích cực vâng theo lời dạy bảo của Cha Mẹ và Thầy Cô thì chúng ta đã làm ra biểu pháp tốt rồi.

Chúng ta phải biết tiêu chuẩn của hiếu kính: “*Hiếu dưỡng phụ mẫu chi thân; Hiếu dưỡng phụ mẫu chi tâm; Hiếu dưỡng phụ mẫu chi chí*”.

Lúc Hòa Thượng đến học với Ngài Đông Phương Mỹ, Hòa Thượng tuy rất nghèo nhưng Ngài vô cùng chân thành và hiếu học. Ngài Phương Đông Mỹ mỗi tuần dạy Ngài 2 buổi ở nhà riêng, dặn Hòa Thượng không đến trường vì muốn bảo hộ tâm cho học trò không bị ô nhiễm bởi hoàn cảnh, không bị thoái tâm. Chúng ta không thể tìm đâu ra một người Thầy tuyệt vời như thế.

Nhà Phật có một tiêu chuẩn, đó là làm được hiếu kính Cha Mẹ, phụng sự Sư trưởng thì mới có phần nơi thế giới Tây Phương Cực Lạc. Thế gian pháp và xuất thế gian pháp đều chú trọng hai điều này. Thế gian luôn xem trọng người hiếu kính Cha Mẹ, vâng lời Thầy Cô.

Hoà thượng ví dụ: Một đứa bé nằm trong nôi luôn toàn tâm toàn ý hướng đến Mẹ. Nhưng sau đó dần dần nó bị ngũ dục TÀI – SẮC – DANH – THỰC – THÙY làm ô nhiễm và xa dần tự tánh. **Làm người mà không biết hiếu kính thì người đó không có tư cách làm người. Hiếu kính đạt đến mức tốt nhất thì Phật Bồ Tát Thánh Hiền nhân đều hỗ trợ cho họ.**

Trong câu chuyện Mạnh Tông khóc măng, lòng hiếu kính của người con đã cảm động cả trời đất. Cây măng tự mọc lên từ lòng đất để Mạnh Tông có măng dâng cho Mẹ ăn. Trong những câu chuyện “*Nhị Thập Tứ Hiếu*”, có người Mẹ muốn ăn cá. Người con quá thương Mẹ nên không quản gian khó, tìm mọi cách để làm mẹ vui lòng. Vì quá cảm động trước tấm lòng hiếu thảo của người con nên hai con cá tự nhảy lên để hiến thân. Đến động vật hoang dã như loài mãnh hổ cũng phải cảm động trước tâm hiếu kính của người con.

“*Đệ Tử Quy*” dạy:

“*Mặt ta vui, lời ta dịu*”

Khuyên không nghe, vui can tiếp

***Dùng khóc khuyên, đánh không giận*”.**

Chí hiếu, chí kính nằm bên trong mỗi chúng ta nhưng chúng ta không tìm thấy vì chúng ta bị ô nhiễm bởi tài sắc danh thực thù, ngũ dục lục trần, tham sân si mạn... Chúng ta không tìm thấy tự tánh vì bị che mắt.

Hòa Thượng dạy: “**Nói đến phước báu, chúng ta phải biết rõ thế nào là phước điền chân thật để tu. Phật ở trên Kinh dạy bảo chúng ta: Cha Mẹ là phước điền, Sư trưởng là phước điền. Hiếu thuận Cha Mẹ, phụng sự Sư trưởng chính là phước điền. Người nào biết hiếu thuận Cha Mẹ, phụng sự Sư trưởng thì người đó có phước**”.

Nếu ngay đến đời sống của Cha Mẹ mà chúng ta không quan tâm thì chúng ta dù có phước báu đến mấy cũng bị tổn phước. Nếu đời này chúng ta không tái tạo phước thì phước đời trước sẽ rất nhanh hết. Con người hiện nay không hiếu thuận Cha Mẹ, không tôn kính Thầy Cô. Đây là do từ nhỏ chúng ta không được dạy căn bản phước điền ở chỗ nào. Người phước nhất định ở đất phước. Người phước là người biết hiếu kính Cha Mẹ, vâng lời Thầy Cô. Khi ra ngoài, họ chắc chắn là người tốt vì biết yêu thương Cha Mẹ của mình mới có thể yêu thương Cha Mẹ của người khác. Người không có phước mà ở đất phước thì đất phước sẽ tự mất.

Chỉ cần chúng ta biết vâng lời và thật làm thì cũng có kỳ tích. Thầy hay nói về bản thân vì muốn lấy mình làm minh chứng cho lời dạy của người xưa. Ngài Vũ Đức Đàm gửi lời cảm ơn đến tất cả những bậc Cha Mẹ trong thiên hạ. Một người quan tốt nhất định xuất thân là một người con hiếu hạnh. Người đó chắc chắn sẽ biết làm những điều tốt cho nhân dân.

Khi Thầy về vùng sâu vùng xa, Thầy chứng kiến cuộc sống vất vả, nghèo khó của người dân ở những vùng đất đó. Chỉ cần những người học trò quay về quê hương, giúp đỡ Thầy Cô của mình thì họ rất ấm áp. Thầy đã từng báo ân Cô giáo cũ dạy Thầy hồi tiểu học. Cô giáo bị mổ mắt, cần một khoản tiền khoảng 15 – 16 triệu. Thầy đã giúp đỡ cô khiến Cô vô cùng cảm động. Hai cái Tết đó, Thầy đã đến thăm Cô, vừa hành được tâm hiếu kính, vừa làm ra điển phạm tốt cho học trò. Cô giáo ấy cả đời không có con, lấy một người chồng rất bạc đãi và khắc nghiệt. Mảnh đời của các Thầy Cô giáo khó khăn như vậy ở những vùng quê rất nhiều. Chúng ta cần làm những việc làm thiết thực.

Hòa Thượng chân thật là người có phước, trong cuộc sống mọi thứ hanh thông. Hòa Thượng dạy: “**Hiện tại những người không quan tâm, không chăm sóc Cha Mẹ, Thầy Cô của mình thì sẽ rất nhanh bị tiêu hao phước báu, khổ báo sẽ hiện tiền. Chúng ta không thể không biết đạo lý này. Nhà Phật chỉ dạy một chữ Hiếu: Hiếu với Cha Mẹ, Hiếu với Thầy Cô, hiếu với chúng sanh**”.

Nếu chúng ta không tích cực hành hiếu, chỉ mãi hưởng thụ thì con cái chúng ta sẽ làm theo chúng ta. Ngày nay nhiều người chỉ hiếu với Phật. Họ sẵn sàng làm một bức tượng Phật với chi phí 500 triệu hoặc một tỉ đồng nhưng lại không hành hiếu với Cha Mẹ, không chăm sóc yêu thương Cha Mẹ. Nếu tô điểm cho tên tuổi của mình thì họ sẵn sàng làm, làm vì danh vì lợi. Thật ra tất cả danh lợi đều là ảo, không phải thật. Một người đang quyền cao chức trọng, bỗng một ngày bị đột quy ra đi. Lúc đó mọi thứ chấm dứt.

Hòa Thượng dạy: “**Khi hơi ấm còn trong ta, khi linh hồn còn ở trong thân tứ đại này thì hãy mau mau làm những việc lợi ích chúng sanh**”.

Cô Trần Tịnh Du nói: “**Tiền ở trong tay chỉ là một mớ giấy vụn. Tiền ở trong ngân hàng chỉ là những con số**”.

Chúng ta phải biết: Đòi người vô thường, sự ra đi thường không có hẹn trước. Trong một bệnh viện có hơn 1.000 ca bị đột quy. Khi vô thường đến thì tất cả trở nên vô nghĩa. Vì vậy chúng ta hãy tận lực hiếu kính Cha Mẹ, hiếu kính Thầy Cô, hiếu kính chúng sanh.

Phật nói: “**Cúng dường chúng sanh là cúng dường Chư Phật**”.

Thầy nói: “**Chúng sanh là phước điền**”.

CHIA SẺ THỰC TẾ:

- Hành hiếu với Cha Mẹ, hành hiếu với Thầy Cô, hành hiếu với chúng sanh là tạo phước. Tất cả đều vì mang lại lợi ích cho mọi người thì chúng ta rất hạnh phúc. Phước đó quá lớn!
- Hòa Thượng dạy: “**Chỉ cần chúng ta phát tâm chân thật làm với tâm chí công vô tư thì Phật Bồ Tát, Thánh Hiền sẽ gia hộ chúng ta**”.
- Thầy rất cảm xúc với sự kiện Hội thảo giáo dục được tổ chức ở trường Mầm non Trần Đại Nghĩa. Có 40 người chuẩn bị và tổ chức cho một hội thảo có 40 người tham gia. Các Thầy Cô từ Quảng Trị bay ra, từ Hà Nội bay vào, cùng các Thầy Cô ở Nghệ An thành toàn cho hội thảo.
- Khi chúng ta làm theo lời Bác Hồ dạy, chí công vô tư thì chắc chắn nhận được lợi ích.
- Chúng ta triển khai mô hình giáo dục mầm non, “**tiên nhập vi chủ**”, giúp trẻ từ nhỏ đã biết hiếu kính Cha Mẹ. Đó là giáo dục thể hệ, vừa là khẩu giáo, vừa là thân giáo. Như vậy mới thiết thực và có thể lan tỏa đến cộng đồng xã hội.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!